

Αρείου Πάγου 1029/93

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 52/96, σ. 240

Περίληψη: Επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης από το ποινικό και από το πολιτικό δικαστήριο.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: ΕΥ. ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΑΚΗΣ

Δικηγόρος: Ι. Λιακόπουλος

Με τον πρώτο λόγο της αναιρέσεως, οι αναιρεσεύοντες επικαλούνται ότι, στην (παράλληλη προς την πολιτική) ποινική δίκη επί της αυτής υποθέσεως, εκδόθηκε αμετάκλητη αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, ενώπιον του οποίου οι αναιρεσίβλητοι είχαν παραστεί ως πολιτικώς ενάγοντες. Μέμφονται δε την προσβαλλομένη απόφαση: 1) Διότι με την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης, παρεβίασε τους κανόνες εκείνους που απαγορεύουν την αναζήτηση χρηματικής ικανοποίησης συγχρόνως από τα πολιτικά και από τα ποινικά δικαστήρια (πλημμέλεια εκ του άρθρου 559 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ.). 2) Διότι, με την παραδοχή της αξιώσεως για χρηματική ικανοποίηση, παρά το νόμο δεν κήρυξε απαράδεκτο (πλημμέλεια εκ του άρθρου 559 αριθ. 14 Κ.Πολ.Δ.) 3) Διότι μετά την ποινική απόφαση του Εφετείου, παρά το νόμο δεν δέχτηκε την ύπαρξη δεδिकाσμένου κωλύοντος την επιδίκαση της ανωτέρω αξιώσεως (πλημμέλεια εκ του άρθρου 559 αριθ. 16 ΚΠολΔ). Ως προς το υπό τον αριθμό 1 σκέλος του, ο λόγος αυτός της αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, αφού πρόκειται περί δικονομικών διατάξεων σε σχέση προς τις οποίες δεν υπάρχει πλημμέλεια εκ του αριθ. 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ. Ως προς τα υπό τους αριθμούς 2 και 3 σκέλη του, ο ίδιος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος, αφού ουδόλως αποκλείεται (κατ' αρχήν) η άσκηση της πολιτικής αγωγής - για την επιδίκαση συγκεκριμένου ποσού λόγω χρηματικής ικανοποίησης - ενώπιον του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου με επιφύλαξη για επί πλέον ποσό και η εκ παραλλήλου άσκησή της για το τελευταίο αυτό ποσό ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, ενώ με την έκδοση της αθωωτικής αποφάσεως του ποινικού

δικαστηρίου το μεν δεν αποκλείεται η επιδίωξη της χρηματικής ικανοποίησης ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, το δε δεν δημιουργείται δεδικασμένο που να εμποδίζει την επιδίκαση από τα πολιτικά δικαστήρια τοιαύτης αξιώσεως (άρθρα 63, 65 παρ.1, 66 παρ.1 και 2 ΚπoinΔ).